

Landet ikke have kjendt synderlig til, og det af den simple Grund, at den har havt meget liden Bærd, og at tværtimod Forfatterne i de fleste Tilfælde maatte være glade ved, at deres Arbejder overhovedet paa denne Maade kunde føres frem for Publicum. Det forekommer mig, at de Vndringsforslag, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Nyborg (Gomard) til §§ 17 og 18 og den ærede 1ste Kjøbenhavnke Rigsdagsmand (L. C. Larsen) til § 19, egentlig talt slutte sig temmelig nær sammen i een Grundtanke, saa at det er beslageligt, at de ikke ere komne frem som et sælles Vndringsforslag. Jeg skal forsøge at udtale, hvilken den Grundtanke er, som begge de nævnte ærede Rigsdagsmænd gaae ud fra. Hidtil har det saakaldte kongelige Theater, det Theater i Kjøbenhavn, der understøttes af hele Kongerigets Penge, havt betydelig Overvægt over alle de andre Theatre, og at det har havt og maatte have en betydelig Overvægt over alle de andre Theatre, det ligger i Forholdenes Natur, og maaffee ikke mindst i den betydelige Understøttelse; men Spørgsmaalet er kun, om man ved en Lovbestemmelse skal udstrække denne Overvægt saa vidt, at denne ene Institution skal kunne tue alle lignende. Jeg frygter meget for, at et saadant Forsøg vilde med Hensyn til Skuepilkunsten føre til det samme Resultat, som naar man kun bevarer een Green paa et Træ og skærer alle andre bort; den ene sygner og de andre forgaae. Forslaget til §§ 17 og 18 gaaer ud paa at indrømme Forfatteren Ret til at følge en Ansøvelse, som i nogle Tilfælde kan være begrundet og i andre Tilfælde kan være en blot Caprice, hvis den ikke hviler paa Dvertro. Det indrømmer nemlig Forfatteren Ret til for en vis Arrække at sikkre sig for, at hans Arbejder kun opføres paa det kongelige Theater, men mod denne Ret, der saaledes indrømmes Forfatteren, stiller sig det Tab af Retten, at han, som ikke kan disponere frit over sine Arbejder, ikke kan afstaae dem til Andre. Det forekommer mig, at der her nogenlunde er tilveiebragt en Ligevægt mellem, hvad der indrømmes Forfatterens enten berettigede eller uberettigede Ansøvelser, og hvad der paa Grund af denne Indrømmelse berøves Forfatteren. Den anden

Deel af Forslaget til §§ 17 og 18 falder mere sammen med Forslaget til § 19, idet nemlig disse 2 Forslag have det tilfælles, at de gaae ud paa at sikkre de nu bestaaende Theatre mod den ødelæggende Paavirkning af denne Lov, eller specielt af de i §§ 17—19 indeholdte Bestemmelser — en Paavirkning, der formodentlig ikke ved Lovens Concipering i sit fulde Omfang har staaet for Concipistens Dine. Vi have her i Kjøbenhavn oplevet en megt uhyggelig Strid imellem det kgl. Theater og et andet Theater om et ganske specielt Stykke, med Hensyn til hvilket man ikke kan sige, at det kgl. Theater har gjort Opoffrelser for at erhverve det; det er et Stykke, som var til, før Theatret eksisterede som Kgl. Theater, som der havde været givet i en lang Række af Aar, men som det forekommer mig, at der ikke er nogen antagelig Retgrund og virkelig heller ikke nogen Billighedsgrund til at berøve et andet Theater, isærdeleshed da der her forelaa et Tilfælde, hvor man ikke kunde gjøre de saa ofte paaaldte kunstneriske Hensyn gjældende, at man vilde forebygge, at nationale Meistersværker skulde undergives en skamferende Behandling. Hvad der gjør det ønskeligt for de her i Kjøbenhavn bestaaende, ikke kgl. Theatre at have en rigeligere Afgang til det bestaaende Repertoire for det kgl. Theater, det Selysamme gjør det nødvendigt for Provinds-theatrene at værne om deres tidligere Afgang til det paa den danske Skueplads eksisterende Repertoire. Jeg skulde derfor ønske, at begge Forslagene maatte blive vedtagne, og at, hvis en nærmere Overveielse skulde vise, at den Grundtanke, der gaaer igennem dem begge, nemlig den, vel at indrømme vore dramatiske Forfattere al den Ret, der kan tilkomme dem, men tillige ikke, ved Siden af Tilskuddet til det kgl. Theater, at give dette et af disse, jeg vil ikke sige meget ydede, privilegia exclusiva — dersom denne Grundtanke skulde findes ikke at være tilstrækkelig tydelig og skarp udtalt i Vndringsforslagene, vil der jo være Leilighed til ved 3die Behandling at formulere dem anderledes; men jeg skulde meget beklage, om disse Vndringsforslag skulde falde ved denne 2de Behandling, og at saaledes Udsigten til en correct Begrændsning af de i disse Para-